

Nr. 12 April 1987

4. årgang

KIM - NYT

Indhold:

Forside, billede af Saxmachine.....	1
Komponister, se her!	3
Referat af KIM's 7. generalforsamling.....	4
ORD og LYD, Tværlitterært Kvindeforums for-	
fatterdag i Glyptoteket	6
Bestyrelsen aflægger beretning.....	9
Selma Epstein	15
Kvinnlig estetik är en spegel av andra erfa-	
renheter än mäns".....	18
Hilda Sehested.....	21
Kvindemusikseminar i Göteborg.....	23
Go Four jazz..l.....	27
En kunstnerinde i arbejde.....	29
diverse.....	34

KIM-NYT:

Lise Rydström, Tove Nørholt, Nancy Lagoni
Neukirch.

KOMPONISTER SE HER !!!!!

Newcastle upon Tyne 1987

Electric Music International Performance Competition
c/o Douglas Doherty
Department of Music
The University
Newcastle upon Tyne
NE1 7RU
England

Er du endnu ikke
fyldt 35 år pr.
1. januar 1988,
og har du lyst
til at deltage i
en konkurrence i marts 88
med nye komposi-
tioner for solo-
instrument/vokal-
solo og elektrisk-
akustisk akkompag-
nement, så skriv
til følgende adres-
se og bed om nær-
mere oplysninger.:

Referat af KIMS 7.generalforsamling . Afholdt den 28.3.87
i Medborgerhuset Ahlefeldtsgade.

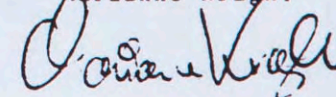
Til stede: Chris Poole, Tove Nørholt, Tove Krag, Ruth Jacobsen, Marianne Rottbøl, Nancy Neukirch, Inge Bruland, Birgitte Alsted, Diana Pereira, Pia Rasmussen, Lise Rydstrom, Marianne Kragh.

- 1) Tove Krag valgtes til dirigent. Alle blev derefter underrette om at generalforsamlingen var indkladt lovligt.
- 2) Marianne Kragh valgtes til referent.
- 3) Aflægning af årsberetninger.
De forskellige udvalg aflagde årsberetning. Se længere fremme i referatet.
- 4) Alle beretninger blev godkendt. En speciel tak til Inge for hendes arbejde som kasserer, og til Ewa Dabrowska for hendes arbejde med bladet, KIM-NYT.
Desuden blev årskontingentet fastlagt til 125,-kr., og Inge opfordrede os til at opprioritere arkiv-arbejdet.
- 5) Fremtidige projekter:
 - a) ad.koncerter: Alle koncerter skal i fremtiden optages på bånd. Desuden må PR-arbejdet bedres, da det for øjeblikket er for dårligt, hvilket skyldes mangel på arbejdskraft.
 - b) ad.KIM-NYT: Bestyrelsen leder for øjeblikket redigeringen af bladet, og vi besluttede at bladet kun kan udkomme 2 gange årligt (sædvanlige problem, + arbejdskraft)
 - c) ROSA:
En diskussion, om vi skulle have kontor på ROSA eller ej, mundede ud i et MEDLEMSMØDE, som blev fastlagt til den 22.maj kl.19.30 på MI.
Der blev nedsat et udvalg som består af Chris Poole og Birgitte Alsted, som vil komme med oplæg om hvad det er vi vil med KIM. Der blev foreslået en 3-årsplan, som bl.a. skal arbejde med en opprioritering af arkivet, vores profil udadtil. Vores mål er foreløbig at stile mod et Kvinde-kulturhus, men har vi resourcer nok?????????

- d) Ad.Hvervefolder: Tove Nørholt har lavet vores folder færdig, og den er blevet trykt hos "KRIM-TRYK". Trykket er dårligt og det blev besluttet efter en afstemning (8 for 2 undlod at stemme), at vi beholder det antal foldere som vi har fået, men at vi vil have et nedslag i prisen. For fremtiden vil vi have vores ting trykt et andet sted. Chris kender en kvindelig trykker, som vi vil forsøge at henvende os til.
- e) Meddelelser :
Kvindekoret synger en cabaret med musik komponeret af Pia Rasmussen den 7-9.maj i medborgerhuset Ahlefeldts-gade.
Nordisk Råd holder kulturfestival i Oslo fra den 30.7.-6.8.1988, Pia og Inge er koordineringsgruppe.
KIM-NYT redigeres den 21.4.kl.19.30 hos Tove Krag, deadline den 21.4.
Ros til alle de tilstedeværende for aktivt arbejde, speciel tak til Ruth for hendes arbejde med medlemslisten, og tak til Tove N. for hendes store indsats mht. hvervefolderen.
- 6) Valg.
Bestyrelsen består af : Birgitte Alsted, Ewa Dabrowska, Tove Krag, Nancy Neukirch, Tove Nørholt og Marianne Rottbøl. På valg var Tove Krag og Marianne Rottbøl, som genopstiller. Nyopstillere: Lise Rydstrom, Marianne Kragh, Ruth Jacobsen. Alle blev valgt.
Lise Rydstrom blev bestyrelses-medlem , Ruth blev 1. suppleant, Marianne K. blev 2.suppleant.
Som kasserer valgtes Tove Nørholt.
- 7) Evt.
Chris Poole holder koncert i Danner den 1.juni.

Referant:

Marianne Kragh.

ORD OG LYD.

Tverlitterært Kvindeforums forfatterdag i Glyptoteket, søndag d. 15. marts -87 kl. 12 - 16.

Selvom fire timer lyder af meget, når det drejer sig om at sidde stille og høre andre fortælle og spille, kom dagens program ikke til at virke langtrukket. De fleste forfatterbidrag var vældig gode og indbyrdes meget forskellige. Indimellem kunne man så læne sig tilbage og holde pause fra det "meningstunge" talte sprog og give sig hen overfor et sprog som mere direkte går ind i en og leger med sindet, følelserne og tankerne - musik !

Den nystartede saxofonkvintet "Saxmachine" spillede tre gange et kvarter mellem forfatternes oplæsninger. Deres repertoire var også ret afvekslende: blues, jazz, blid pop-rock, fusion og et par stykker inspireret af cirkusmusik. Søren Friksens "Brød og cirkus" og Frans Baks "Brudstykker af et cirkus". Saxofonen i sig selv associerer ofte let til cirkus, - den musikalske klovn, og når en hel gruppe af saxofoner spiller sammen skal der ikke meget til før den særlige humor, komik og savsmulds-manegestemning vækkes til live. Jeg er ikke helt klar over hvad det er der gør det. Om det kun er melodien karakter eller om det også har at gøre med en særlig harmonisering, sats og spillemåde. Men man er ikke i tvivl et øjeblik, - hér var "noget cirkus" ! Det er et godt virkemiddel i en saxgruppe som denne. Foruden de to ovennævnte komponister var der numre af J. Mercer, Jan Kaspersen, Keith Jarrett, Dollar Brandt, Dobbins og en enkelt kvinde Ditte Bendzen som spiller tenor i gruppen. Andre i gruppen havde arrangeret nogle af numrene. De fem musikere spillede dygtigt, overbevisende og følsomt. Man blev let revet med af de skiftende stemninger som sax-maskineriet sætte i gang.

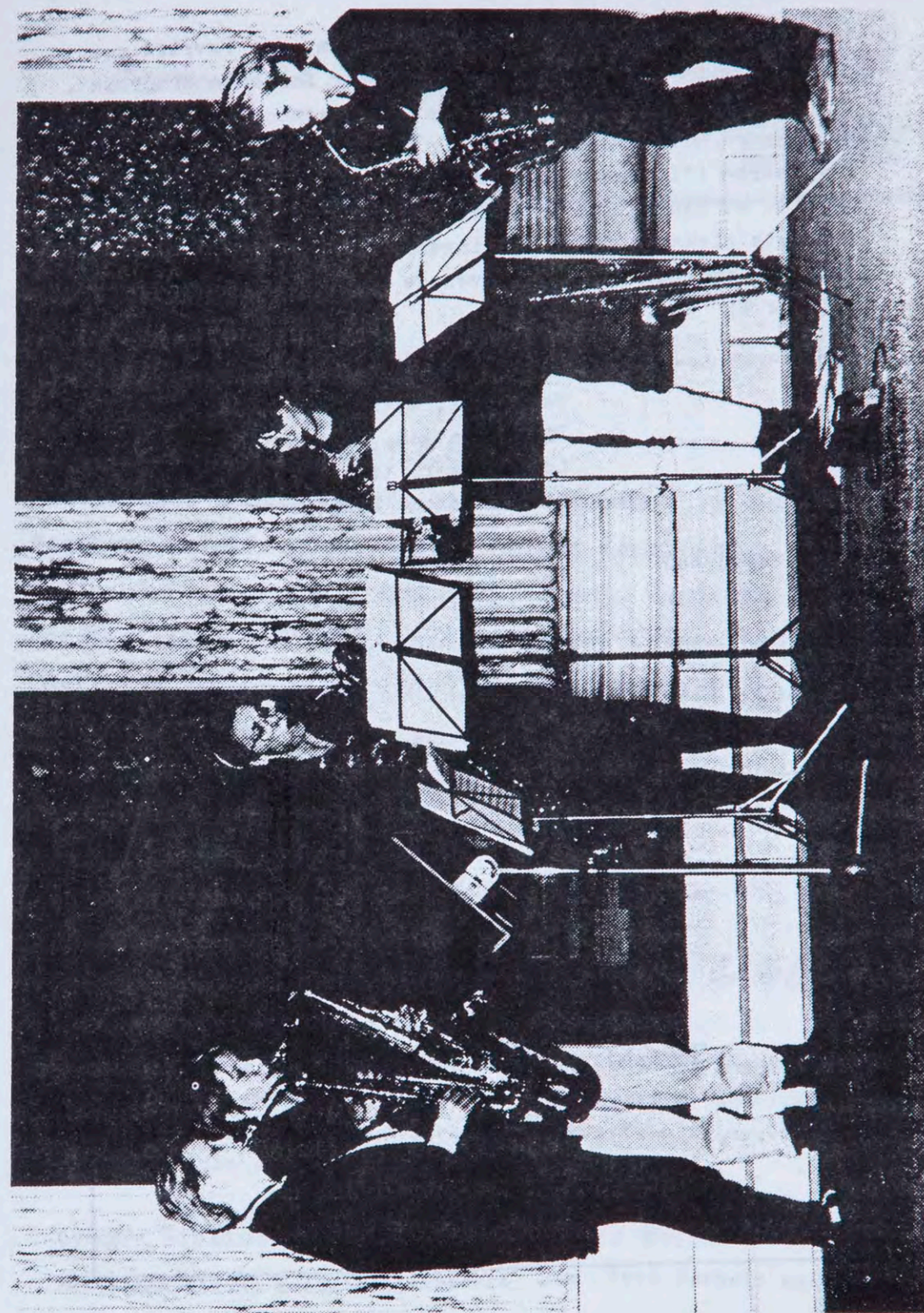

FOTO: BITTEN KØNIG -87

Instrumenterne klang godt i det store rum, som iøvrigt var udmærkede og stemningsfulde omgivelser for hele sceneriet. Det må siges at være et vellykket arrangement. Men en ting undrer mig og det er, at der ikke blev annonceret i aviserne ("I byen" eller "ta' ud") om dette arrangement og at man heller ikke kunne læse om det på Glyptotekets plakater foran bygningen. Det må da være et emne som kan interessere udover de snævre rammer som "LVP" og "KIM" er !?

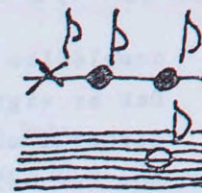
SAYMACHINE består af
 Susanne Harder, altsax
 Mette Ott, altsax
 Ditte Bentzen, tenorsax
 Lotte Anker, tenor- og sopransax
 Birthe Schou, barytonsax

Musse Magnussen.

TEGN SELV !

Bestyrelsen aflægger beretning
 for perioden 1.4.86 - 31.3.87

A. KONCERTER

KIM har afholdt 7 koncerter i 86/87.

Musikhistorisk Museum 12.4.86

Medvirkende Bente Hogrefe Nielsen (sopran), Vicki Boeckman (blokfløjte), Karen Englund (cembalo).

Musik af Francesca Caccini (1591-1640), Settimia Caccini (1591-ca.1638), Leonora Orsina (1560-1580), Christina van Erp (ca. 1650), Barbara Strozzi (ca. 1650), Elisabeth-Claude Jaquet de la Guerre, Antonio Vivaldi, Felicitas Kukuck (f. 1914).

3 succesfulde koncerter
 på Louisiana d. 7.6.86

Cembalo-musik v. Karen Englund, :: Nyere kompositionsmusik med værker af Gudrun Lund, Grazyna Bacewicz, Birgitte Alsted og Thea Musgrave. : Jazz/Fussionsmusik m. Chris Poole og Marietta Wandall)..

Lyngby Bibliotek, Elisabeth Klein 7/2 86.

Elisabeth Kleins fødselsdagskoncert, som Tove Nørholt har anmeldt i KIM-NYT. Koncerten blev afholdt på musikbiblioteket i Lyngby, en dejlig koncertsal, som vi må forsøge at bruge mere.

London 7/2 86

var Eva Bruun Hansens koncert i London - anmeldelse og omtale af koncerten kan læses andet sted. Det er vigtigt for os at opføre værker og afholde koncerter i udlandet, og vi må derfor opfordre til at alle som har mulighed for det, forsøger at få opført koncerter i udlandet i KIM-regi. Flot er det at Eva selv arrangerede koncerten og ved sin hjemkomst fortalte os at en søsterforening til KIM var opstået i London.

Glyptoteket 15/3 86

koncerten i Glyptoteket, som vi afholdt i samarbejde med tværlitterært kvindeforum. Det var et meget fint samarbejde vi havde med tværlitt.kvindeforum og noget vi måske skal forsøge at tage op igen. Saxmachine stod sig fint i den store koncertssal og var et livgivende pust i rækken af forskellige forfattere, som læste op af egne værker.

B. KIM-NYT

Da KIM-Nyt's hovedredaktør, Ewa Dabrowska, ikke kunne være til stede, opridsede Tove Krag bladsituationen: allerede ved generalforsamlingen sidste år kom der en klar melding fra redaktionsgruppen om problemer med at få materiale fra andre end redaktionen selv - og tanken om at skære udgivelsen ned til to numre er blevet en realitet, idet KIM-Nyt nr. 9/10 (dobbelnummer) udsendtes i april 86, nr. 11 i oktober 86. Grethe Holmen ønsker at udtræde af redaktionen nu til generalforsamlingen. Ewa Dabrowska har selv fremskaffet eller skrevet hovedparten af de to numres indhold og bestyrelsen rettede en TAK til ED for et umådeligt stort og energisk arbejde med at få de to numre ud! Bladsituationen i øvrigt skulle diskuteres under pkt. 5 "Fremtidige projekter", hvad vi ikke nåede, men det blev nævnt, at bestyrelsen går sammen om at få det næste nummer ud med bl.a. referat af generalforsamlingen.

C. ROSA (Dansk Rock Samråd)

Hanne Rømer, som har repræsenteret KIM sammen med Marianne Rottbøll, meddelte i efteråret KIMs bestyrelse, at hun ikke har tid til at fortsætte i ROSAs repræsentantskab, hvorefter Nancy Neukirch repræsenterer os sammen med Marianne Rottbøll.

REFERAT AF ROSAS HOVEDMØDE I SVENDBORG

D. 30/1 - 1/2 1987

For at finde ud af, hvad ROSA er samt hvad KIM og ROSA kan bruge hinanden til, drog undertegned af sted til Svendborg, som repræsentant for KIM. Lørdag var der oplæg fra de forskellige organisationer, og jeg orienterede om de forskellige behov, ønsker og problemer, som KIM arbejder med. Især de økonomiske problemer som betyder en begrænsning af vores aktivitetsmuligheder.. Forskellige muligheder for hvordan ROSA kan støtte KIM blev diskuteret. Bl. a. hjælp med ansøgninger, sekretærstøtte, Tourneestøttmuligheder, støtte til indkøb til arkivet. Endvidere foreslog sekretæren i ROSA, Mikael Højris, at vi i KIM skulle arbejde på at få en profil udad til. Han mente, at det var vigtigt, at vi fik vores eget sted uden for konservatoriet, evt et kontor i ROSA's nye lokaler. Der ville man have en tættere kontakt med de øvrige organisationer samt kunne bruge stedets faciliteter.

Nancy

Efter en bestyrelsesbeslutning er vi begyndt at købe lidt flere materialer til arkivet - f.ex. Sally Placksins bog "American women in jazz", årbog fra KUA om kvindeæstetik og særnummeret om kvinders musik fra Forum for Kvindeforskning, så de, der henvender sig om materialer, kan få et indtryk af bøgerne. Vi er nødt til at bruge nogle penge på noder, da tingene sjældent findes her i landet i bibliotekssystemet, hvor vi altid først forsøger at låne dem. Herudover dukker der til stadighed gaver op til arkivet - p.t. har vi 75 kassettebånd og 20 plader med kvinders musik og o. 1.000 komponister og grupper er registreret. I gennemsnit er der vel 3 henvendelser pr. uge fra folk, som søger oplysninger eller materialer, senest fra Kvindemuseet i Århus, som forbereder udstilling om Kvinder i rock og som heldigvis fandt på at kontakte os.

E. HVERVEFOLDER

Tove Nørholt har fået lavet en hvervefolder til KIM.

F. ALMENT

Bestyrelsen har holdt 7 møder og må derudover siges at være i løbende kontakt med hinanden!

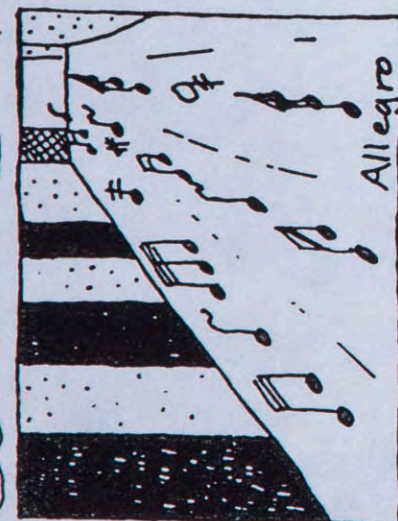
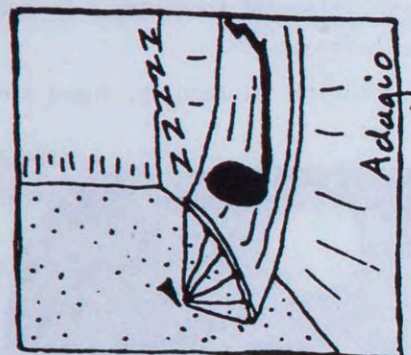
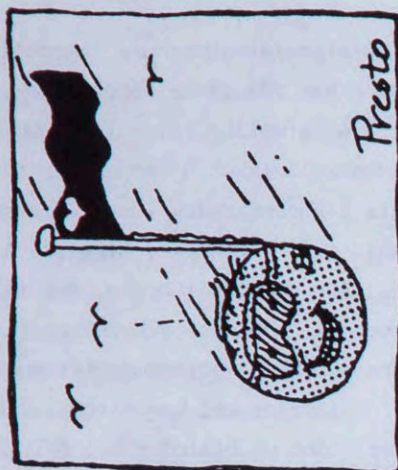
- MEDLEMSLISTE er udsendt i december, tanken er, at vi skal kunne finde musikere, komponister, forfattere, foredragsholdere m.m.m. ud fra de stikord, hver især har opgivet om sig selv! Bestyrelsen sagde en TAK til Ruth Jacobsen for at have ordnet materialet og renskrevet listen!

- CENTER FOR FORMIDLING AF KVINDEKULTUR (CFK): Oslo-projektet, nævnt under pkt. 5, skal vi i gang med i CFK, som består af repræsentanter for KIM, Tværlitterært Kvindeforum, Dansk Kvindesamfund, Kvinder i Kunst og KVINFO. Desuden er CFK med i arbejdet "Langelinie til folket", planer om bevaring (istandsættelse) af pakhusene på Langelinie, hvor p.t. 71 organisationer sammen med bl.a. Gunna Starck fra VS kæmper mod hotel- og kongrescenter og for "græsrodderne". Her er også "Kvindekulturhusforeningen", med hvem vi har et vist samarbejde, repræsenteret. Magistratens

4. afdeling har udgivet en stor farvebrochure "Langelinie - for hvem" om planerne - den kan fås på de københavnske biblioteker eller i Magistratens 4. afdeling, ol - 15 38 00 lok.2691. - MUSIKHISTORIE fra Det danske Selskab udsendes her i foråret. Via GRETHE HOLMENS indsats i bogens redaktionsudvalg skrives der så sandelig ny musikhistorie i Danmark: Birgitte ALSTED, Gudrun LUND og Else Marie PADE omtales i bogen, der illustreres med billeder af komponisterne og det er lykkedes at få et af BITTEN KØNIGS billeder fra LOUISIANA-arrangementet med! - Udstilling i LONDON i forbindelse med koncerten 7.2.87. Vi har sendt materiale: noder, bånd og billeder til ENID LUFF, som er drivkraften i arrangementet og som til sommer selv kommer her-til i forbindelse med gentagelsen af koncerten i Danmark - vi vil så vise udstillingen herhjemme. Herefter blev beretningen sat til afstemning, ingen stemte imod og den var således vedtaget.

SONATE # 12

Månedens compozioe af P.C.H. van Olivettiano

SELMA EPSTEIN

Gæsteforelæsning på Musikvidenskabeligt Institut
den.10/11 1986 med titlen: "Tentative Pianorecital by
American pianist-musicologist Selma Epstein."

Selma Epstein som kalder sig pianist og musikforsker
med speciale i det 20. århundredes musik og musik af
minoriteter, underholdt i 2 1/2 time ca. tyve mennesker
på MI d. 10/11 med musik af kvindelige amerikanske
komponister m.fl. Hun er en lille livlig, let krum-
rygget ældre kvinde, som ankom med en påfaldende stor
hat, ulden nederdel med jakke og høje sandaler. Hatten,
jakken og sandalerne smed hun hurtigt og spillede i
strømpefødder.

Programmet, som blev uddelt og som KIM-nyt også bragte
i sidste nummer, blev ikke holdt slavisk. Tværtimod
var der en hel del afvigelser i rækkefølgen og en masse
sidespring. Det hele havde et charmerende men også lidt
antrengende præg af tilfældighed og mangel på plan.
Selma Epstein fortalte løst og fast om sit liv og job
og om den musik hun spillede for os, for mange af stykker-
nes vedkommende i brudstykker. Hun fortalte også om
hvordan hun skaffer sit stof og videregav en masse
navne og adresser på personer, organisationer, tids-
skrifter og bøger m.v. som vi kunne have glæde af
hvis vi ville beskæftige os med amerikanske kvinders
musik eller sorte amerikaneres musik som hun også
interessere sig for. Noder og bøger blev sendt rundt i
salen til nærmere beskuelse og Selma Epstein snakkede og
spillede uafbrudt i to timer indtil Inge Bruland bad
om en kort pause. Efter pausen fortsatte hun på samme
måde. Hun afbrød ofte sig selv midt i et stykke hvor
man ellers netop sad og svømmede hen til den meget
smukke musik og hendes dygtige og følsomme klaverspil.
Hendes evner som pianist og fortolker var der ingen
tvilv om og man kunne godt ægre sig lidt over at hun

ikke gav sig tid til at spille nogle flere stykker til ende i stedet for en del af snakken. Men trods alt fik man udbytte af både musikeksemplerne og det hun fortalte.

Der var megen smuk og interesseant musik både blandt værkerne af de ældre komponister (født 1867 - 88) og de yngre (født 1905 - 34). Nogle af de værker der gjorde størst indtryk var et længere stykke af Marga Richter (født 1926) kaldet "Requiem" som blev spillet i sin helhed og et værk udenfor programmet: 1. Klaver-sonate af den polske Grazyna Bacewicz som blev spillet i uddrag.

Man kunne tydeligt mærke at Selma Epstein brænder for den musik hun fremfører og at hun elsker sit arbejde som forsker og udøver. Der er ingen tvivl om at hun først og fremmest er musiker (som kun vil fremføre den musik hun selv elsker) men samtidig gør hun et stort arbejde ud af at finde ukendt og spilleleværdig musik frem. Hendes begejstring, glæde og forundring over al den virkelig gode men ukendte og glemte musik, som kan findes frem af støvede biblioteker og andre gemmer, virkede meget smittende og inspirerende. Næsteften et godt flygel og hendes medfødte nysgerrighed er hendes elektriske skrivemaskine det vigtigste værktøj i arbejdet, fortalte hun. Hun skriver til nær og fjern for at få fat i den musik hun selv vil spille eller opføre med sit kvinde-symfoniorkester "Maryland Womens Symphony", som hun oprettede fordi hun var utilfreds med mulighederne for at få opført kvinders musik andre steder. Hendes interesse for kvinders musik begyndte for 7-8 år siden, hvor hun var med til at starte International Congress on Women in Music. Selma Epstein har meget ofte gennem årene været den første til at opføre nye amerikanske værker forskellige steder uden for USA (f.eks. i Australien) og på grund

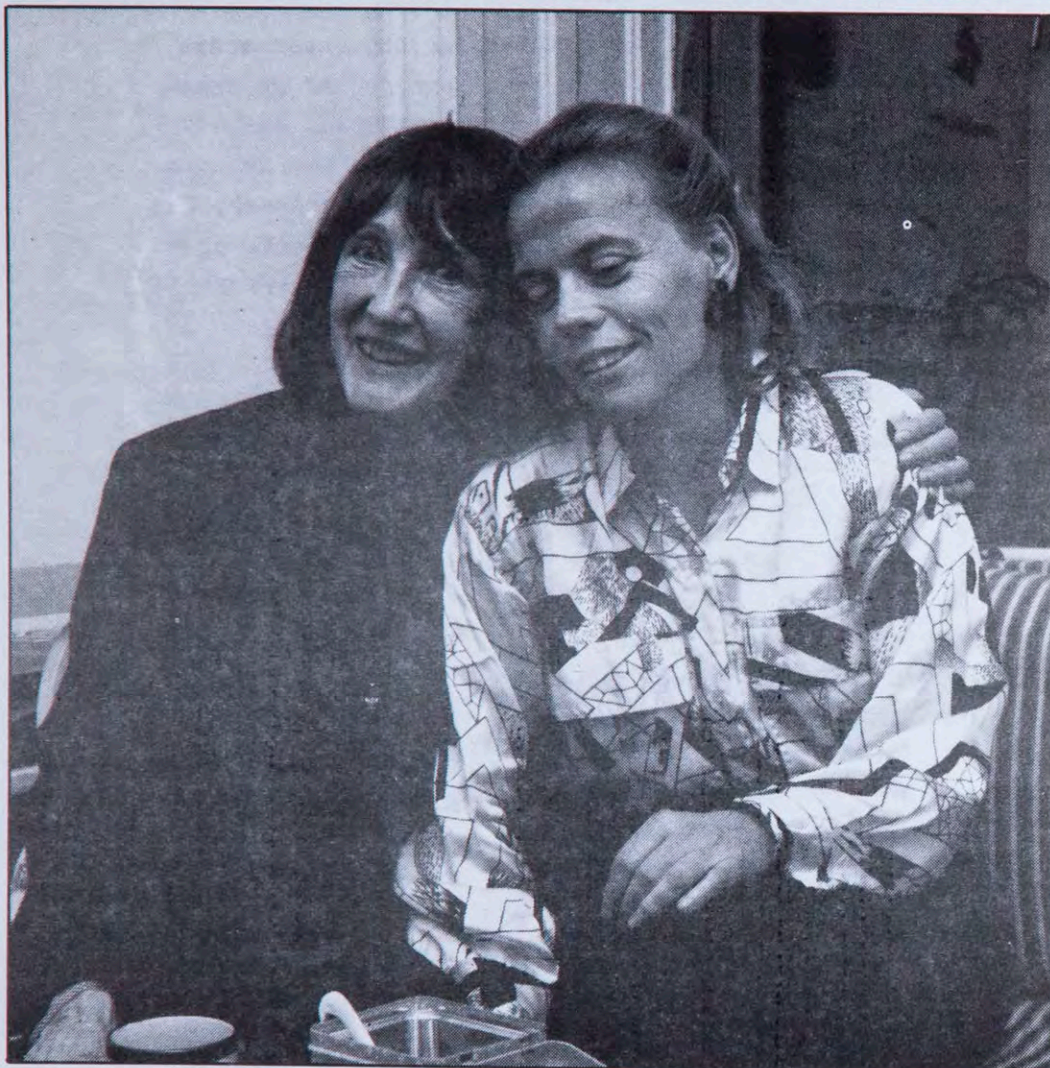
sin interesse for det usædvanlige som ingen andre spiller, er hun, efter eget udsagn, en af de travleste pianister i USA. På denne måde har hun et spændende liv, men hun betroede os at hvis man som hende, helt følger sine egne "sære" interesser, kan man ikke altid regne med at tjene mange penge og man risikerer nemt at folk synes man er skør. Begge dele er tilfældet for Selma Epstein.

MUSSE MAGNUSSEN

NW

- 18 - "KVINNLIK ESTETIK ÄR EN SPEGEL AV ANDRA ERFARENHETER ÄN MÄNS"

- "Vilken aggressiv musik" hörde jag en dam i publiken säga. Hon hade väntat sig något "vackert" och blev ganska chockad. Carin Malmlof-Forssling och Kerstin Jeppson samtalar om kvinnlig estetik.

Varför är det så få kvinnor som skriver musik? Kvinnliga kompositörer är tämligen utleda på frågan - så vi vinklade den på ett annat sätt. Är det så att kvinnor har ett annat tonspråk än män? Går kvinnors musik inte

helt att mäta med traditionella, "manliga" måttstockar?

Vi frågade Carin Malmlof-Forssling och Kerstin Jeppson, våra två mest kända kvinnliga tonsättare.

- Jag tror det är svårt att bedöma om det finns ett manligt och ett kvinnligt tonspråk när man själv skriver musik - det skulle kräva en objektiv analys. Men kanske kvinnor på något sätt är närmare sina känslor - fast jag menar då inte att män inte skulle ha känslor! - och det kanske sätter spår i musiken, säger Carin Malmlof-Forssling.

- Jag tror att kvinnor skriver på ett något annorlunda sätt än män, även om vi i högsta grad är påverkade av den "manliga" musiktraditionen. Det förs ju en hel del diskussion kring det här och jag har läst artiklar angående detta av den amerikanska musikvetaren och komponisten Anna Rubin. Hon menar att det finns en kvinnlig estetik. Estetik kan sägas vara en uppsättning av idéer som uttrycker känslor erfarenheter - och kvinnor har andra erfarenheter än män.

Säger Kerstin Jeppson och fortsätter:

- Det kan vara svårt att peka direkt på hur detta gestaltar sig i musiken. Jag deltog i en festival för kvinnliga kompositörer i Heidelberg i somras, och jag måste säga att jag sammantaget uppfattade musiken som mycket kvinnlig. Om man nu skulle våga en jämförelse, så skulle jag säga att den är mer direkt och känslös - och det var ju det som Du var inne på, Carin. Men ibland har jag undrat om jag uppfattar musiken just så, för att jag själv är kvinna?

- Jag har försökt komma detta in på livet, men det är svårt att konkretisera. Jag har träffat människor som uttryckt just detta med känslor, att jag har nått fram med känslor i min musik. Och om det nu finns en kvinnlig estetik så är det ju desto viktigare att musik av både kvinnor och män framförs, säger Carin.

Förvånande kraft

- Anna Rubin kallar den kvinnliga estetiken i musiken för "dramatisk expressionism" och menar att den har drag av

- 19 - både romantiken och expressionismen, det handlar om förhöjda medvetandetillstånd.

Säger Kerstin, som i Heidelberg frapperades av att musiken uttryckte en sådan mångfald av känslor:

"... det har ju inte direkt med muskler att göra..."

- Det är ju först i vår egen tid som kvinnor har fått möjlighet att uttrycka sig, tidigare var de hänvisade till ett litet format, salongsmusiken. Därför tror jag många blev förvånade, jag hörde bl a en dam i publiken säga "Vilken aggressiv

musik!". Hon hade väntat sig något "vackert" och blev ganska chockad, tror jag. Det var som om hennes värld rasade samman.

Kerstin har själv väckt förvåning genom att skriva "aggressiv" musik - folk har svårt att få ihop det med hennes spåda, blonda gestalt. Carin har samma erfarenhet när det gäller hennes framträdanden som pianist:

- Folk tror inte att en kvinna kan spela så kraftfullt - men det har ju inte direkt med muskler att göra...

Risk för reservat

Om det nu är så att kvinnors musik kan ha en annan estetik än mäns - finns då risken att kvinnors musik missgynnas vid uttagningar till konserter och festivaler - där ju i huvudsak män sitter i bedömningsgruppen?

- Jag tror risken kan finnas. Därför tycker jag det i en övergångsperiod trots

allt är positivt med festivaler för kvinnliga tonsättare, säger Kerstin.

Men Carin håller inte med.

- Jag ser en viss fara i att kvinnofestivalerna blir reservat. Jag vill inte att min musik ska spelas bara för att jag är kvinna! Musiken är det viktiga, och män och kvinnor ska kunna få sin musik framförd på lika villkor!

- Jag håller med om att det är idealet - men än så länge är de flesta musikfestivaler faktiskt "mansfestivaler" och det är ingen som reagerar inför detta. Det viktigaste är att musiken framförs, och jag undrar om inte rädslan för kvinnofestivaler trots allt bottnar i ett kvinnoförakt, säger Kerstin.

Inte samma stöd

Kvinnomusikfestivaler och -konserter tilldrar sig i allmänhet stort intresse - något som ju inte brukar vara fallet då det gäller nutida musik. Detsamma gäller när en kvinna har lyckats komma med på ett "ordinarie" konsertprogram - så kvinnorna har en paradoxal fördel av sitt underläge.

- Visst blir man extra nyfiken när det är musik av en kvinna. Men samtidigt blir det ju mer utsatt, eftersom man kanske lyssnar extra kritiskt, säger Carin, som dock med skärpa poängterar att hon aldrig känt sig motarbetad av kolleger eller av musik-etablissemangen - mer än vad alla tonsättare idag blir, vill säga. Den nutida musiken sitter så trångt idag att det inte finns anledning att tro sig vara sämre utsatt för att man är kvinna, menar hon.

Kerstin menar dock att det trots allt är svårare för en kvinna att satsa på en tonsättarkarriär, även om det inte finns några formella hinder.

- En kvinna får inte samma psykiska och emotionella stöd och uppmuntran som en man. Fortfarande uppfostras flickor till en vårdande roll. En manlig konstnär förväntas ha en vårdande och uppmuntrande kvinna vid sin sida, men det är inte lika

vanligt tvärtom. Det är framförallt kvinnor som gett mig stöd och uppmuntran. Kvinnor är uppfostrade till att backa upp, att tolka känslor och stämningar. Om kvinnor fick det här stödet av sina män skulle det nog inte vara så många som gav upp sin tonsättarbana.

- Men är det så många som ger upp? Och har de i så fall verkligen haft den rätta motivationen från början, undrar Carin.

- Jag skulle kunna gett upp så många gånger på grund av sjukdom och annat, men känslan av motivation i musikskrivandet har varit till både hjälp och kants som ett måste.

- Ja, vad är det som gör att man fortsätter, mot alla odds, med någonting som samhället mer eller mindre ignorerar, eller i vart fall ställer på undantag när pengarna tryter?

- Så som världen ser ut idag så tror jag trots allt på musiken som en positiv och väsentlig faktor, en överlevnadsfaktor, säger Carin.

- Det känns ändå meningsfullt att dra några strån till den andliga stacken.

HELENE EGNELL

Artiklen er fra det
svenske musiktidsskrift
"TONFALLET" Nr. 9
20 OKTOBER 1986

Hilda Sehested - 21 -

NYT OM KOMPONISTEN HILDA SEHESTED (1958-1986).

Så er årbogen fra Musikhistorisk Museum og Carl Claudius' Samling (MMCCS) 1986 kommet. Den indeholder bl.a. en biografi og en værkfortegnelse over komponisten Hilda Sehested. Biografien er skrevet af Grethe Holmen og er en uddybning af den artikel hun havde i "Forum for Kvindeforskning"s temanummer marts 1986. Værkfortegnelsen står jeg for. Begge dele er blevet til i samarbejde med museumsinspektør Ole Kongsted, som en opfølgning af museets arbejde i forbindelse med udstillingen "Kvinder Komponerer" i 1980. Det var iøvrigt som resultat af en paneldiskussion på MMCCS i forbindelse med denne udstilling at KIM blev stiftet samme efterår.

Lidt om værkfortegnelsen.

Fortegnelsen over Hilda Sehesteds værker er, af forskellige praktiske grunde, delt op i tre afsnit: Trykte værker, Manuskripter og Forsvundne værker, hvilket bl.a. skulle gøre det mere overskueligt at finde frem til de tilgængelige noder. Inden for hver gruppe er værkerne søgt kronologiseret og forsynet med de oplysninger der ligger til grund herfor og som også kan danne baggrund for videre studier af Hildas liv og værk. Der er bl.a. henvisninger til brevomtaler, avisanmeldelser, 1. opførelser, udøvere o. l.

Lidt om Hildas produktion.

Hovedvægten i Hilda Sehesteds produktion ligger rent kvantitativt i sange og klaverstykker, men hun har også lavet en del mindre ting for orkester, kormusik, en kantate, en opera, strygekvartetter, en klavertrio og værker for forskellige soloinstrumenter med klaver eller orkester: basun, kornet, fløjte, engelsk horn, cello og violin.

I forbindelse med en afløsningsopgave til universitetet om Hilda Sehested (hvis hoveddel er identisk med denne værkfortegnelse) har jeg naturligvis også kigget lidt på selve musikken, især klaver-stykkerne. Det er bestemt udmærket musik. Man mærker at H.S. har været en dygtig pianist. Klaversatserne er ofte ret krævende og godt skrevet. Umiddelbart får man indtryk af en meget personlig og meget romantisk men usentimental kunstner.

De tidligste kompositioner for klaver bærer præg af inspiration fra Schumann men senere findes stykker af en mere "moderne", næsten impressionistisk karakter. En nordisk tone lader sig heller ikke fornægte. Den findes bl.a. i nogle sange for kor, som leder tanken hen på den svenske komponist Stehammar.

Jeg håber at mange vil benytte sig af vores artikel. Nu hvor materialet om måske Danmarks betydeligste komponistinde i begyndelsen af dette årh. er samlet, skulle det være forholdsvis let at gå til, både for de som gerne vil spille og opføre H.S.'s musik og for dem der vil studere videre på denne usædvanlige kvinde. "Meddelelser fra MMCCS III" kan købes på museet for 40 kr. eller lånes af KIM-arkivet.

Med kærlig opfordring Musse Magnussen.

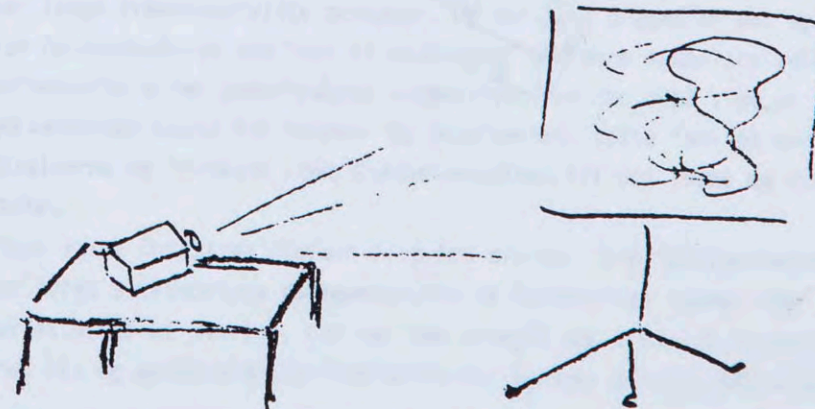
KVINDE MUSIKSEMINAR I GÖTEBORG

DEN 20.-22. FEBRUAR 1987

Som den opmærksomme KIM-nyt-læser måske har bemærket, var der i week-end'en d.20-22 februar kvindemusikseminar i Göteborg. Helle(Nørregaard) og jeg var inviteret derop for at vise vores dias-foredrag om kvinder i jazz, og tog af sted med meget få forventninger, eller rettere forventninger om, at det nok blev lidt tørt og kedeligt. Af programmet kunne vi læse, at det ville blive småt med de musikalske oplevelserne, indslagene bestod mest af foredrag.

Vi tog toget op gennem det smukke svenske snedækkede landskab, og ankom fredag eftermiddag. På stationen mødte vi Birgitte Alsted, som også skulle holde foredrag og fulgte alle 3 til universitetet, hvor seminaret skulle foregå.

Da vi ankom, var et foredrag i fuld gang, og vi besluttede, at vi ville se os lidt om i byen, "lande" lidt. Helle og jeg begav os så afsted til systembolaget, - man ved jo, hvordan alkohol-situationen ser ud i forbuds-Sverige - . Efter at have stået i kø med mange tørstige svenskere, vendte vi tilbage til universitetet og efter aftensmaden hørte vi vores første foredrag: Eva Öhrström: "en svensk salon i 1840'erne". Foredraget var garneret med musikeksempler, der blev fremført af Monica og Christian Einarsson, Monica var klædt i stort robe, så man rigtig fik salon-fornemmelsen. Foredraget var meget spændende, Eva analyserede flere salon-stykker og hendes farverige analyser viste meget om datidens kønsroller udtrykt i selve musikken.

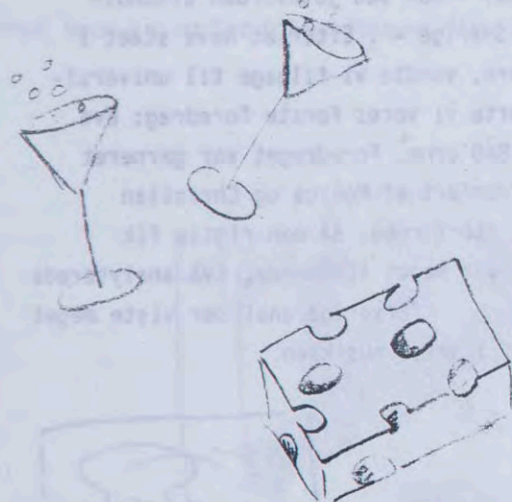
Resten af aftenen foregik på Musikvidenskabeligt Institut, hvor der var vin, ost, og snak i grupper rundt om ved bordet.

Spontant fik vi lavet en runde (på dette tidspunkt var vi ca 25) hvor hver især præsenterede sig, så vi alle havde en fornemmelse af, hvem der var hvem.

Aftenen var meget hyggelig, og på et tidspunkt begyndte nogle af os at gribe instrumenterne (vi var nogle stykker, der kendte hinanden fra kvindemusikstævnerne, her i Danmark) og jammede til langt ud på natten.

Det gik efterhånden op for os, at vi var de eneste danskere, eller rettere sagt, der var kun de danskere som skulle holde oplæg, foruden Helle, Birgitte Alsted og jeg, Hanne Møller og Bodil Marie Thomsen som kom om lørdagen.

Jeg kom sent iseng, og dermed lidt for sent til lørdagens første foredrag: Margaret Myers: 'en salon i 1700-tallets Frankrig'. Vi hørte dog det sidste af foredraget, men for lidt til at jeg kan beskrive det her.

Efter en kort pause kom Marit Lie, fra Oslo universitet og fortalte om køn og musikalsk offentlighed. Det norske var svært at forstå, og dels var foredraget meget svært og teoretisk, -- dels var Marit Lie ikke særlig god til at formidle sit budskab på en spændende og forståelig måde, så jeg må krybe til korset og tilstå, at vi gik. Vi havde en del planlægning, vi skulle igennem m.h.t. vores eget foredrag, og ville ikke gå glip af eftermiddagens indslæg.

Efter middagen fortalte Bodil Marie Thomsen om modens æstetik. Det var spændende, men meget komprimeret. Bodil Marie var en dygtig fortæller og god til at formidle, men stoffet var for teoretisk. Hun fortalte lidt om modens historie, og gik derefter ind på at definere begreberne: kvindelighed og modernitet. Også her gik meget af essensen tabt, simpelthen fordi det var en videnskabelig afhandling, der blev foredraget. Jeg syntes også, at emnet lå for langt væk fra seminarets overskrift, nemlig kvinder og musik. Birgitte Alsted's foredrag var meget spændende, hun fortalte om sin egen proces, illustreret med mange musikeksempler på bånd med hendes kompositioner. Processen gik fra ambition, tilpasning og pænhed, som hun sammenfattede i "at skulle klare sig", over sorg/vrede og frækhed til fryd/meditativ energi og glæde.

Det første illustrerede hun ved en strygekvartet, som levede op til forventningerne om, hvordan ny klassisk kompositionsmusik skal være. Vrede/sorg/frækhed blev illustreret via kompositionen "sol på møddingen" digte af Karl Antz, skrevet under et migræneanfald, som Birgitte havde sat en meget provokerende, "ikke pæn" og humoristisk musik til. Musikken var skrevet direkte på de stemninger, digtene udtrykte, og havde et ukontrollabelt udtryk, man anede ikke, hvad der ville komme om lidt. Det var et direkte og spontant udtryk.

Efter nogle andre musikeksempler, bl.a. musik skrevet til haiku-digte og et stykke for accordeon, spillede Birgitte flere eksempler fra teaterstykket "Frokost I Det Grønne" som forøvrigt får premiere til april på Den Sorte Hest. Disse stykker musik var meget meditative, det var lange stemningsfyldte passager. De var ikke præget af det spontane direkte følelsesudtryk som "sol på møddingen" men mere symbolske udtryk for universelle eller underbevidste strømninger. Man kan også sige, at hvor strygekvartetten talte til hovedet og intellektet, talte "sol på møddingen" til følelserne og "Frokost I Det Grønne"-musikken til det indre og det ubevidste.

Om aftenen viste Christina Olofson klip fra sin nye film "Dirigenterne". Hun har fulgt 5 kvindelige dirigenter, fra så forskellige steder som USA, Sovjet, Norge og Sverige. Man ser dem arbejde med orkestre, fortælle om deres liv og genvordigheder med dette for kvinder så atypiske arbejde.

Udover at filmen virkede meget spændende - vi må have den til Danmark - fortalte Christina levende om sit arbejde med den. Typisk var det, at den eneste kvinde, der havde et fast orkester at arbejde med, var den sovjetiske kvinde. Hun var derfor også langt skrapere overfor sit orkester, for hun behøvede ikke tænke på, om hun mon også ville få lov til at dirigere næste dag. Efter nok en hyggelig aften på musikvidenskabeligt institut og en god nats søvn oprandt seminarets sidste dag. Hanne Møller lagde ud med sit foredrag om kvinder i rockmusik. Det var et historisk kronologisk foredrag, startende med 50'erne kvinde-vocalister, så videre over 60'ernes pigegrupper som "The Shangri-Las" til 70'ernes kvindegrupper (i nær kontakt med den nye kvindebevægelse) og den begyndende punk-rock til 80'ernes selvstændige kvindeudtryk à la Laurie Anderson. Et spændende og oplysende foredrag. Så kom vi på med kvindernes jazzhistorie, vist med lysbilleder, musik-eksempler og foredrag. Det blev meget fint modtaget. Mange af kvinderne reagerede, ligesom vi selv gjorde i starten, "Jamen, jeg anede ikke, at der havde været så mange kvindelige jazzmusikere".

Trætte, glade og propfyldte med indtryk drog vi så hjemad. Vi fulgtes med Birgitte og snakkede det meste af vejen fra Göteborg til København. Det var ærgeligt, at Danmark var så ringe repræsenteret, hvad mon det skyldes? Er der en afmatning i kvindemusikinteressen i øjeblikket. (Kvindemusikstævnerne er så vidt vides gået bort i stilhed.) Eller var det blot en tilfældighed? Selvfølgelig koster det penge at tage til Göteborg, men herregud, der er ikke længere end til Århus. Skulle vi prøve at tage ideen op herhjemme og lave en nyt nordisk kvindemusik-seminar? Puste lidt nyt liv i kvindemusikken? Eller er der ikke kræfter til det?

Det var i hvertfald et dejligt og tiltrængt pust for os der var med.

Pia Rasmussen.

go four

JAZZ

kvartet

Helle Marstrand, kontrabas
Susanne Hyldgaard, klaver
Benita Haastrop, tromme
Katrine Suwalski, saxofon

KONCERT MED JAZZKVARTETTEN "GO FOUR".

Freitag den 20. februar kunne man i "Cafe Vera" på Halmtorvet i København høre veloplagt og svingende jazz med en ny ung jazzkvartet som kalder sig "Go four". Gruppen består af Helle Marstrand: kontrabas, Susanne Hyldgaard: klaver, Benita Hastrup: trommer og Katrine Suwalski: tenor saxofon.

På programmet var stort set kun gode velkendte standart numre. Bl.a. Body and Soul, Green Dolphin Street, Around Midnight, men også nogle nyere numre. Rummet de spillede i passer fint til akustisk jazz. Der blev spillet på elklaver og kontrabassen var forstærket men saxofonen klarede sig uden mikrofon, hvilket bestemt er en fordel for dette instrument. Katrine Suwalskis bløde, runde og fyldige klang kom fint til sin ret. Den intime og tætte stemning blev understreget af de mange mennesker som var mødt op. Publikum lyttede og var virkelig "med" de fire musikere på gulvet, som til gengæld virkede meget veloplagte og fulde af spilleglæde. Det blev en "fed" aften.

Som solist gjorde især Susanne Hyldgaard sig bemærket. Hun spillede meget flot, intenst og udadvendt. Som en fra publikum meget rammende bemærkede: "Der er fand'me krudt i den pianer!"

Det var tydeligt at de fire piger gjorde sig umage for at lytte efter og spille op til hinanden. At det ikke lykkedes hele tiden, skyldes nok at de stadig mangler lidt mere optræde- og sammenspilserfaring og et større teknisk overskud som kan gøre dem mere fri. Men det er på vej! Det vigtige er at de fremfører deres musik på en engageret måde, som giver tilhørerne noget at lytte efter og en fornemmelse af, at hér sker der noget.

Kvartetten fandt sammen for et årstid siden på Musikvidenskabeligt Institut i Klerkegade, hvor de alle fire læser musik. De har kun spillet offentligt et par gange men vil meget gerne ud at optræde noget mere. Så forhåbentlig kommer man til at høre mere til dem fremover, det fortjener de.

Hvis nogen er interesseret i at engagere "Go four", kan de ringe til Helle Mastrand: 01 95 06 53

Kusse Mænnussen.

444444

EN KUNSTNERINDE I ARBEJDE

I bidende frost drog jeg lørdag den 7. februar 1987 om eftermiddagen til Lyngby som repræsentant for KIM's bestyrelse, ligesom Tove Krag, for at overvære Elisabeth Kleins 75 års fødselsdagskoncert på Lyngby Stadsbibliotek.

Da jeg ankom 10 min. før koncertens start, som var kl. 14, sad Elisabeth Kleins søn og solgte billetter, da man den dag var ubemandet på biblioteket. Jeg overtog hvervet som billetsælger samt pladesælger for Elisabeth Klein og søn. Dog kom vores kontaktperson fra biblioteket (kan ikke huske hendes navn) til før koncerten, beklagede situationen meget og kunne ydermere fortælle, at der havde været en pæn omtale af koncerten i Berlingske Tidende af Jens Brincker, men at han desværre havde skrevet kl. 15 i stedet for kl. 14. Ak! ak!, nå men vi blev da 20 publikummer før pausen til fuld pris og 4 mere efter pausen til halv pris.

Det var slet ikke min mening at ville skrive om koncerten, men jeg blev så imponeret og fascineret af kunstnerinden i arbejde, at jeg sad og noterede mine oplevelser og observationer ned på programmet, som jeg hermed giver videre med de mangler og ukorrektheder, de måtte indeholde.

Elisabeth Klein (herefter EK) indledte hvert program-punkt med at sige lidt om komponisten og værket, det må jeg gå let hen over. Mest hæftede jeg mig ved den meget alsidige brug af instrumentet og de hjælpemidler EK anvendte, effekten heraf og ikke mindst det, som også fængslede mig mest: den utrolige lethed og adræthed, hvormed EK udførte de atletiske krumspring, som moderne klaverkompositioner fordrer af pianisten. Det må næsten kræve daglige øvelser både i trapezen, ved barren og på kondibanen, men sandheden er nok nærmere den, at EK er så professionel og så stærkt engageret i de opgaver hun udfører, at hun, uden tanke for om hun kan lide musikken mere eller mindre, yder 100% såvel teknisk som musikalsk.

Jeg vil gå så vidt som til at mene, at EK, når det gælder nutidig klavermusik, er idealist og en absolut og ubestridt kapacitet på dette område.

I det første værk anvendte EK 10 hjælpemidler, for som hun selv udtrykte det, var værket skrevet for "udvidet klaver". Der var f.eks. gummikiler til at sætte mellem strengene, en perlekædelignende toiletsnor til at stryge hen over strengene med, en whisker, forskellige klodser, som kunne lægges enten på strengene eller på tangenterne og en éngangs-skumgummivaskeklud, som hun slog på strengene med eller gned dem med. Det mest interessante og sjoveste, syntes jeg, var en norsk udgave af en gardinclip, bestående af et "bredmundet" krokodille-næb forlænget bagud i en tynd metaltråd, hvorpå sad løst en hård nylonhalvkugle. Når næbbet blev sat fast "i et godt bid" på strengen, nedsattes strengenes vibrationer, til gengæld forplantede de færre vibrationer

ELISABETH KLEIN

- 75-års fødselsdagskoncert -

LØRDAG DEN 7.2.1987 kl. 14

på Stadsbiblioteket i Lyngby
Lyngby Hovedgade 28

RUTH BAKKE (Norge) f. 1947	Mysterious Mountains (1986) - tilegnet Elisabeth Klein
BIRGITTE ALSTED (Danmark) f. 1942	Preludium af Phasing Moon (1983) - tilegnet Elisabeth Klein
KERSTIN JEPSSON (Sverige) f. 1948	Fantasia appasionata per piano solo (1984) - UROPFØRELSE

- - - -

GUDRUN LUND (Danmark) f. 1930	Match(1986) - tilegnet Elisabeth Klein 1.Moving - 2.With difficulty - 3.Longing - 4.Towards Home.
DIANA PEREIRA (Danmark) f. 1932	Looking Outwards (1986) - tilegnet Elisabeth Klein - UROPFØRELSE
ÅSE HEDSTRØM (Norge) f. 1950	Chain (1983)
MAJ SØNSTEVOLD (Norge) f. 1917	Per Aspera ad Astra (Tanker om Latin- Amerika) (1983) -tilegnet Elisabeth Klein

Entré kr. 20,-

sig til den lille hårde metalhalvkugle, som, efter at strengen var holdt op med at vibrere, hoppede og dansede lystigt videre og lavede den fineste rislende eller sitrende lyd. Meget charmerende og pudsigt - de andre hjælpemidler aftvang flyglet f.eks. harpe- og citarlyde - og slag på tværbjælkerne gav ud over slaglyden samme effekt, som når en lilletromme "synger med". Af andre hjælpemidler kan jeg nævne en anden slags toiletsnor, klemmer, markering af bestemte strenge med forskellige farver, og sidst men ikke mindst knipsen med neglene, håndkantslag, slag på både bund, låg og tværbjælker, tramp i pedalen, begge arme på tangenterne og en enkelt gang stemmer. Det var til en guldmedalje ved OL i udvidet klaverdisciplin. Og så fortalte EK mig endda, at det var et tungt og klodset instrument i sammenligning med hendes eget Steinway koncertflygel; indretningen var også så meget anderledes, at hun måtte improvisere undervejs, fordi afstande og tyngde var forskellige i forhold til det, hun havde indstuderet. Det var i sandhed et studie i fysisk udfoldelse og udholdenhed; mange gange måtte EK i ganske mange sekunder stå med den ene fod på pedalen og række over flyglet for at "lave andre lyde".

Men hvor blev musikken af, vil nogen måske spørge ?

Jamen der blev skam også spillet rigtigt klaver - ikke alle kompositioner var for udvidet klaver. Ingen af værkerne varede over 7 min., tror jeg, og i al deres forskellighed fremstod værkerne intense, spændingsfyldte, følsomme, ekspressive og ikke mindst levende i EKs fornemme fortolkning.

Under min samtale med EK i pausen fortalte hun mig, at hun, når hun blev bedt om at opføre et nyt værk, ved samtaler med komponisten om frembringelse af de forskellige lydangivelser i noderne som regel blev spurgt, om hun "ikke kunne finde på ét eller andet" ?

Den udfordring til fantasien holdt hun meget af og havde også af og til sjove oplevelser i forbindelse hermed som f.eks., da hun i et stormagasin prøvede at finde nogle "dippedutter", som skulle kunne sådan og sådan. Da ekspeditricen på spørgsmålet om, hvad de skulle bruges til, fik svaret: "til at spille klaver med", spærrede hun øjnene op, fandt skyndsomt frem til den førmtalte gardinclip og gav EK det antal, hun bad om. Så snart EK havde betalt for sine "dippedutter", skyndte hun sig derfra vel vidende, at hun var årsag til kraftig hovedrysten hos ekspeditricen - det grinede hun meget af. Så véd ekspeditricen da så meget om klaverspil !!

Endskønt vi kun var ganske få tilhørere, herskede der en fin og oplagt stemning, og EK fremkaldte en god velfortjent applaus.

Jeg kan til slut nævne, at Tove Krag indkøbte EKs plade til KIM, jeg selv ligeså til mig og kan varmt anbefale den, hvis man er nysgerrig efter at høre moderne klaverkompositioner fremført optimalt. Pladen er udgivet på DANCORD, titlen er New Nordic Piano Music played by ELISABETH KLEIN.

Tove Nørholt

Det Danske Selskab udgiver i samarbejdet med Dansk Musik Informations Center en bog på engelsk om dansk musik - "Music in Denmark".

Bogen, der skal bruges i Det Danske Selskabs oplysningsarbejde i den engelsktalende del af verden, er redigeret af "ID's" daglige leder Knud Ketting. Den vil bringe en række artikler om klassisk musik, folkemusik, populærmusik, jazz og rock og er desuden rig på oplysninger om musikpolitik, musikundervisning m.m. Den er tillige fint illustreret - bl. a. med nyfotograferinger af tre kvindelige komponister - noget helt nyt i en historie om dansk musik. Det er Birgitte Alsted, Gudrun Lund og Else Marie Pade, der således får hver sin omtale.

Bogen udkommer i slutningen af marts og kan eventuelt forudbestilles ved henvendelse til Det Danske Selskabs forlagsafdeling (C1 - 13 54 48). Pris 128 kr.

Grethe Holmen

EMMA HARTMANN - DANSK KOMPONIST - 1807 -1851

Lisbeth Ahlgren Jensen - konference-studerende ved Musikvidenskabeligt Institut, København - har skrevet en spændende artikel om den danske komponist, Emma Hartmann, i tidsskriftet "Modspil", nr. 33 (udkommet 1986). Emma Hartmann er én af de få kvindelige komponister, som har fået sit navn med i musikhistoriebøgerne. Hun komponerede bl.a. romancer (det er dem hun er kendt for) og fik dem udgivet under pseudonymet Frederik Palmer. Desuden var hun gift med en af datidens kendteste komponister, I.F.E.Hartmann, og fik med ham 10 børn.

Lisbeths artikel er interessant at læse, både fordi artiklen er fængslende læsning, men også fordi det er spændende at se hvilke vilkår og muligheder datidens kvindelige komponister havde at arbejde under.

Det er en meget velunderbygget og underholdende artikel, som er værd at læse. Så - kære KIM-læsere - på med røjserne, smut hen på biblioteket og læs artiklen.

Marianne Kragh

FORÅRSPROGRAM

FREDAG d. 10 april kl. 19³⁰ i Grevinde Danner

VERENA STEFAN forfatteren til "Huden under min hud" er for første gang i Danmark. Hun vil læse op af sin nye bog, der udkommer til efteråret og af "Huden under min hud" - og vil blive talte.

TORS DAG d. 7 maj kl. 19³⁰ i Latinercaféen i Krystalgade

BIRGITTE GRUE kulturjournalist på AKTUEL fortæller om sit arbejde. Efterfølgende diskussion.

TORS DAG d. 21 maj kl. 19³⁰ i KVINFO i Lederstræde

Den festlige årlige generalforsamling.

Hvis du vil være medlem af T.K. så udfyld:

NAVN: _____

ADRESSE: _____

Og aflever ved indgangen eller send til T.K. c/o Birgitte Mortensen - Åbakkevej 25 - 2720 Vanløse.

Kontingent 120 kr. som også dækker sæsonen 1987/88

Yderligere oplysninger om T.K. hos Ulla Simonsen - 02 96 46 22/8972 alle hverdage 13 -17.

NO JER

